

Po drugie, Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd co do prawa dokonując wykładni wyjątku odnoszącego się do śledztwa w ten sposób, że Komisja powinna zbadać wnioski o dostęp do pism procesowych w ramach postępowań w sprawie naruszenia na podstawie art. 226 WE w każdym poszczególnym przypadku od dnia wyroku, również w przypadku skarg, co do których podjęto decyzję, lecz które nie zostały jeszcze rozstrzygnięte, co osłabia zdolność Komisji, jako strażniczki traktatów, do czuwania nad wykonaniem przez państwa członkowskie obowiązków, ciążyących na nich na mocy prawa wspólnotowego.

Po trzecie, Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd co do prawa dokonując wykładni wyjątku dotyczącego postępowań sądowych w ten sposób, że instytucje powinny zbadać wnioski o dostęp do ich pism procesowych w każdym poszczególnym przypadku w ramach skarg, co do których podjęto decyzję, lecz które są związane z zawisłymi sprawami, co osłabia ich zdolność do obrony swych interesów przed sądami wspólnotowymi jak też zdolność Komisji, jako strażniczki traktatów, do zapewnienia wykonania prawa wspólnotowego.

(¹) Dz.U. L 145, str. 43.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-541/07)

(2008/C 22/67)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: M. Patakia)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że zakazując na mocy dekretu ministerstwa transportu z dnia 3 marca 2004 r. nr 12078/1343, interpretowanego na podstawie okólnika z dnia 28 lipca 2004 r. nr 45007/4795 wydanego przez dyrekcję ds. bezpieczeństwa drogowego i środowiska naturalnego, stosowania w ogólny sposób na szybach samochodowych powłok na szyby wyprodukowanych lub sprzedawanych zgodnie z prawem na rynku innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 28 i art. 30 WE;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Po otrzymaniu skargi Komisja zbadała greckie ustawodawstwo zakazujące stosowania powłok na szyby na przedniej

szybie pojazdu i w sposób ogólny na szybach samochodowych.

2. Komisja twierdzi, że zakaz nie jest objęty zakresem zastosowania dyrektywy 92/22/EWG zmienionej dyrektywą 2001/92/WE i, w braku harmonizacji na poziomie wspólnotowym, powinien być zbadany w kontekście art. 28 i 30 WE.
3. Taki zakaz stanowi środek o skutku równoważnym do ograniczenia ilościowego w swobodnym przepływie towarów, sprzeczny z art. 28 WE zważywszy, że stanowi przeszkodę w sprzedaży w Grecji takich powłok, które są produkowane i sprzedawane zgodnie z prawem w innych państwach członkowskich.
4. Ponadto Komisja zauważa, że władze greckie nie zdołały przedstawić dostatecznych dowodów świadczących, że środek był uzasadniony i proporcjonalny.
5. W szczególności nie zostało wykazane, że istnieją kryteria pozwalające stwierdzić w toku kontroli, czy omawiane powłoki spełniają określone minimalne wymogi, zgodnie z tym co twierdzą władze greckie.
6. W rezultacie Komisja twierdzi, że omawiane ustawodawstwo stanowi naruszenie art. 28 WE, które nie może być uzasadnione na podstawie art. 30 WE ani nadrzędnymi względami interesu publicznego w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-548/07)

(2008/C 22/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i M. Van Beek)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 roku w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (¹), a w szczególności na mocy klauzuli 1 ust. 2, klauzuli 2 ust. 1 i 3 lit. b), klauzuli 2 ust. 3 lit. e) i f) oraz klauzuli 2 ust. 4 i 6 porozumienia załączonego do tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Po zbadaniu całości ustawodawstwa greckiego dotyczącego transpozycji do greckiego porządku prawnego dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 roku w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, Komisja stwierdziła, że transpozycja ta jest niewystarczająca i błędna w odniesieniu do pewnych klauzul wspomnianego porozumienia ramowego wykonanego przez tę dyrektywę, dotyczących pracowników żegluga handlowej.
2. W szczególności rozpatrywane ustawodawstwo greckie, które ratyfikuje umowy zbiorowe w tej dziedzinie, ma ograniczony zakres stosowania, jako że nie ma zastosowania do wszystkich pracowników zatrudnionych na statkach handlowych.
3. Ponadto, w celu uznania prawa wskazanych powyżej pracowników do urlopu rodzicielskiego, konieczne jest w świetle ustawodawstwa greckiego, spełnienie — oprócz przesłanek przewidzianych w dyrektywie — również następujących, dodatkowych przesłanek:
 - okres zatrudnienia co najmniej 12 miesięcy na tym samym statku,
 - liczebności załogi tego statku w wysokości co najmniej 30 osób,
 - przedstawienie dowodu, że drugie z rodziców jest zatrudnione,
 - uznanie za „nową” umowę o pracę zawartą po powrocie marynarza z urlopu rodzicielskiego i wymóg ponownego upływu minimalnego okresu zatrudnienia w wymiarze 6 lub 7 miesięcy,
 - obciążenie marynarza kosztami wysłania zastępującego go pracownika,
 - zastosowanie omawianego krajowego ustawodawstwa wyłącznie do umów o pracę zawartych z marynarzami, których początek przypada po wejściu w życie umów zbiorowych,
 - uznanie obowiązków handlowych za względu siły wyższej uzasadniające odmowę przyznania urlopu rodzicielskiego.
4. Wreszcie Komisja stwierdza, że ani w umowach zbiorowych ani w ratyfikujących je decyzjach ministerialnych brak jest jakiegokolwiek odniesienia do ochrony pracowników przed zwolnieniami spowodowanymi wnioskiem o przyznanie urlopu rodzicielskiego lub skorzystaniem z takiego urlopu.
5. W konsekwencji Komisja stwierdza, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy dyrektywy 96/34/WE, a w szczególności klauzuli 1 ust. 2, klauzuli 2 ust. 1 i 3 lit. b), klauzuli 2 ust. 3 lit. e) i f) oraz klauzuli 2 ust. 4 i 6 porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego, załączonego do tej dyrektywy

(¹) Dz.U. L 145 z dnia 19 czerwca 1996 r., str. 4.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii****(Sprawa C-20/07) (¹)**

(2008/C 22/69)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 56, 10.3.2007.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji****(Sprawa C-145/07) (¹)**

(2008/C 22/70)

Język postępowania: szwedzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 listopada 2007 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji****(Sprawa C-223/07) (¹)**

(2008/C 22/71)

Język postępowania: szwedzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 140 z 23.6.2007.